

Filip Tamás

VÉGIG OTT VOLT

Ott voltam veled magányos
éjszakádban, csak épp nem
léptem be az ajtón: a vérző
tapétát töröltem fehér ruhával.
Vittem egy csészét, hogy abból
ihasd a kávé, vigyáztam, olyan
legyen, mint a tiéd, észre
se vedd, hogy idegen. Előtte
ittam belőle, és nem töröltem
le a szájam nyomát. Ott álltam
mögötted, amíg nekem írtál,
szédültem, mint aki viharban
született. A levél hamarabb ért
haza mint én, pedig útközben
végig ott volt velem.

MAY THE FORCE BE WITH YOU

Mikor a jedik mondatát
papírra vetettem gyorsan, hogy

a vizsgára legyen mit magaddal
vinned, nem hittem volna, hogy

őrizni fogod, s bekeretezve
egyszer a polcodra teszed.

Ma már én érzem egyre
többször, hogy hiába

keresem az erőt, s ha ilyenkor
véletlenül észreveszem kusza

betűimet a cetlin, jó lenne
valakitől megkérdenem, hogy